

50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΝΤΕΠΛΑ
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΧΩΝ

Τετάρτη 18 Νοεμβρίου 2009
Αρ. φύλλου 243

Έκδοση του 50ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΟ

ΠΛΑΝΟ

SPOT JWT

**Αξεπέραστη ποιότητα
επικοινωνίας.
Πληθυσμιακή κάλυψη
που αγγίζει το 100%.**

Ένα δίκτυο. Απεριόριστες δυνατότητες.

vodafone

Ακριβές ποσοστό 99,8%.

Κυρίες και κύριοι, είμαι ο αεροσυνοδός σας για την πτήση FF50 που έχει ξεκινήσει εδώ και πέντε ημέρες. Για την ασφάλειά σας διαβάστε προσεκτικά το φυλλάδιο που βρίσκεται στο μπροστινό σας κάθισμα. Επιπλέον, μπορείτε να ενημερωθείτε απ' όλα τα έντυπα που κυκλοφορούν στα information desks του Φεστιβάλ, από τα free press της πόλης που έχουν αφιερώματα στο θεσμό, αλλά και τις ειδικές εκδόσεις του φετινού ΦΚΘ, τις οποίες αναζητάτε στα βιβλιοπωλεία του «Ολύμπιον» και της Αποθήκης Γ'. Μισό λεπτό να κάνω ένα cabin crew check και ξεκινώ.

Εντάξει, το έκανα. Πάμε! Και αρχίζω από εκεί που μείναμε χθες για να μη χάσετε στιγμή. Κάπου στις 15.30 έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης «Μαρίνα Γκρζίνιτς και Άινα Σμιντ, Λουμπλιάνα Σλοβενία επιλεγμένα έργα βίντεο 1990-2008», στο Γιαχουντί Χαμάμ – Λουτρά στα Λουλουδάδικα. Καθισμένοι όλοι ανακούρκουδα άκουσαν την Μαρίνα Γκρζίνιτς, καθηγήτρια στην Ακαδημία Καλών Τεχνών στη Βιέννη και ερευνήτρια στο Ινστιτούτο Φιλοσοφίας ZRC SAZU της Λουμπλιάνα, να μιλάει για τη δουλειά της.

Περπατώντας προς το λιμάνι κατά τις 16.30 αντιλήφθηκα τον σκηνοθέτη Βασίλη Κατοίκη να περνάει την είσοδο της προβλήτας, ενώ λίγο πιο πέρα, στο «Kitchen Bar», είδα να τρώνε οι Θανάσης Παπαθανασίου και Μιχάλης Ρέππας με τους συντελεστές της παραστάσης τους «Φούστα Μπλούζα» που ήρθε στην πόλη. Ανάμεσά τους και οι ηθοποιοί Αλέξανδρος Αντωνόπουλος, Σόφη Ζανίνου, Μαρία Κανελλοπούλου και Περικλής Λιανός.

Για μεσημεριανό πήγε και η Τζέιν Μπίρκιν. Έφαγε στο «Μαϊάμι» και κατενθουσιάστηκε με τα τηγανητά κολοκυθάκια με τζατζίκι, ενώ λάτρεψε και τον ταραμά. Μάλιστα, πληροφορήθηκα ότι έστειλε μηνύματα στην αδερφή της, περιγράφοντας πόσο πολύ της άρεσε το περιβάλλον και το φαγητό. Οι ίδιες πληροφορίες λένε ότι αργότερα έβγαλε τα παπούτσια της και τράβηξε φωτογραφίες το ηλιοβασιλέμα τις οποίες έστειλε με mms για να δουν πώς είναι.

Σε βόλτα νωρίτερα στην πόλη ενθουσιάστηκε με τα βιομηχανικά κτίρια της Θεσσαλονίκης και μάλιστα ρώτησε αν πωλείται το κτίριο του «Φιξ» γιατί θα την ενδιέφερε να το αγόραζε για να το κάνει πολιτιστικό κέντρο! Πηγαίνοντας, δε, με το αυτοκίνητο προς την Καλαμαριά, καθ'οδόν προς το «Μαϊάμι», κατα μήκος της παραλίας ρωτούσε τους συνοδούς της αν συνέχιζαν να βρίσκονται εντός πόλης γιατί την ξάφνιασε ευχάριστα η συνεχής παρουσία θάλασσας στο οπτικό της πεδίο. Τέλος, ήθελε πολύ να πάει στον τάφο του Φιλίππου στην Βεργίνα αλλά, δυστυχώς, δεν είχε το διαθέσιμο χρόνο.

Το απόγευμα στις 18.00, στην εκδήλωση προς τιμή του Αλεξάντρ Ντεπλά στην αίθουσα Τορνές, απονεμήθηκε ο Χρυσός Αλέξανδρος στο συνθέτη και ακολούθησε η προβολή της ταινίας «Ο χτύπος που έχασε η καρδιά μου», του Ζακ Οντιάρ. 📺

Στο τέλος ο Ντεπλά έκανε συζήτηση με το κοινό γιατί, όπως υποστήριξε κι ο ίδιος, ένας από τους λόγους που τον έφεραν εδώ ήταν για να μιλήσει με τον κόσμο.

Και μια που αναφέρθηκα στον Ντεπλά, να σας πω ότι λάτρευσε την ελληνική παραδοσιακή κουζίνα που γεύτηκε στο «Πανελλήνιο». Στο τραπέζι ήταν και ο Γιώργος Χωραφάς, με τον οποίο ήταν μαζί και στη συναυλία της Μπίρκιν. Εκεί παρευρέθηκε και η Διευθύντρια του Φεστιβάλ. Το «Αριστοτέλειον» γέμισε. Με κοινό γαλλόφωνο, αλλά και μη, η καλλιτέχνης τραγούδησε κομμάτια της και έκανε μια πολύ καλή 'συνομιλία' με τους θεατές. Στο τέλος, ερμήνευσε τραγούδια του Γκενσμπούργκ τελειώνοντας γύρω στις 23.30. Έπειτα, έφαγε βραδινό στο «Meat me».

Ο Ντεπλά μετά τη συναυλία της Μπίρκιν πήγε στο κουτούκι «Τομπουρλίκα» με ρεμπέτικη μουσική και κατενθουσιάστηκε, ενώ λίγο νωρίτερα το «.ES» είχε μουσική, χορό και ωραίο

φαγητό για το εορταστικό dinner του Balkan Fund. Εκατό άτομα περίπου έδωσαν το παρών, μεταξύ των οποίων η Χριστίνα Κάλλας και η Λουκία Ρικάκη.

Ελληνικές γεύσεις και ελληνικά ωράρια φαγητού επέλεξε και ο Philip Tsiaras, ο οποίος εθεάθη μετά τις 21.30 στο ουζερί του «Μύλου». Δείπνησε με τον συλλέκτη Μάκη Ντονόπουλο, στου οποίου το κατάστημα επί της Νίκης υπάρχουν έργα του καλλιτέχνη.

Ήταν 23.00 περίπου όταν ξεκίνησε η προβολή της ταινίας «Άλογο με φίμωτρο ενός μηχανικού που αναζητά μηχανικές σέλες» του Καβν ντε λα Κρουθ με συνοδεία ζωντανής μουσικής από τους «The Brockas». Ο κόσμος που περίμενε να μπει αρκετή ώρα πριν, γέμισε την αίθουσα και στο τέλος αποθέωσε τον μελωδικό αυτοσχεδιασμό του φιλιπινέζικου γκρουπ που, κατά κύριο λόγο, αποτελείται από σκηνοθέτες. Μάλιστα, μεταξύ τους απευθύνονταν ο ένας στον άλλον με ελληνικά κοσμητικά επίθετα που έκαναν τους παρευρισκόμενους να γελάσουν. Παρόντα στην βραδιά ήταν και μέλη της κριτικής επιτροπής του φετινού Φεστιβάλ. Μετά το τέλος, πέρασαν από το «Residents».

Αργά το βράδυ έφθασε ο ελληνικής καταγωγής (από τα Ιωάννινα οι μετανάστες πρόγονοί του) και Πρόεδρος της Ακαδημίας των Όσκαρ, Σιντ Γκάνις, ενώ ο Γιαν Τίερσεν, συνθέτης μεγάλων επιτυχιών, μεταξύ των οποίων και του πολυαγαπημένου θέματος της «Αμελί», έδωσε μία sold out συναυλία.

Κάπως έτσι τελειώνει το βράδυ της Δευτέρας για να ξημερώσει η επετειακή Τρίτη, η οποία με βρίσκει στο καφέ του «Macedonia Palace». Αφού ήπια δύο φλυτζάνια καφέ φίλτρου (εντύπωση μού έκανε το φινετσάτο πορσελάνινο σερβίτσιο) αντίκρυσσα την very natural Τζέιν Μπίρκιν, λίγη ώρα αφότου ξύπνησε και λίγη ώρα πριν πετάξει για Λυόν –μέσω Παρισιού– για τη βραδινή της συναυλία. Με παρούσα και την κυρία Μουζάκη, κάναμε μια μικρή βόλτα στην παραλία, όπου και μίλησε στην κάμερα του making of του Φεστιβάλ.

Φεύγοντας από κει, αποφάσισα να έρθω με τα πόδια προς το «Ολύμπιον». Και χτυπάει το τηλέφωνό μου (όχι που δεν θα χτυπούσε!): 'Το CNN πρόβαλε πλάνα με τους Lindy Hop Greece να χορεύουν', μου λένε! Κύμα ελληνικής περηφάνιας με διαπέρασε κατευθείαν, αλλά και συγκίνησης που οι δράσεις του Φετιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 'χωράνε' κάπου μεταξύ οικονομικής κρίσης και Μπαράκ Ομπάμα.

Ξαναχτυπάει το τηλέφωνο (όχι που δεν θα ξαναχτυπούσε!) και πληροφορούμαι ότι πέρασε χθες από τα εκδοτήρια ο ηθοποιός Ρένος Χαραλαμπίδης για να ενημερωθεί για την πορεία πώλησης των εισιτηρίων της ταινίας «Αμα δεν σε θέλει» του Βασίλη Νεμέα, στην οποία πρωταγωνιστεί, γιατί έχει βάλει στοίχημα για τον αριθμό των εισιτηρίων που θα έχουν πωληθεί!

Δεν έχετε παράπονο, και σήμερα σας ενημέρωσα πιστά για ό,τι έτρεξε μέχρι και λίγο πριν το κείμενο πάει τυπογραφείο. Θα σάς αφήσω για να πάω τρέχοντας στο γυάλινο box της Αριστοτέλους να βγάλω εισιτήριο τόσο για την ταινία του Μάικλ Μουρ, «Καπιταλισμός: ιστορία ενός έρωτα» (βράδυ Τετάρτης, αίθουσα Φρίντα Λιάππα), όσο και για το βιντεάκι που θα προηγηθεί με χαιρετισμό του σκηνοθέτη, λέγοντας πόσο λυπάται που δεν βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη. Αυτά, λοιπόν! Ραντεβού αύριο το πρωί μπροστά στο γκισέ για το check in της επόμενης πτήσης μας!

Νέα E-Class Welcome home

Είναι δυνατόν ένα τόσο δυναμικό, τεχνολογικά καινοτόμο και μοναδικού design αυτοκίνητο να σας προσφέρει την ασφάλεια που αισθάνεστε όταν βρίσκεστε σπίτι σας; Καλωσήρθατε στη νέα E-Class. Αποκτήστε την E 200 CGI BlueEFFICIENCY με 184hp ή την E 250 CGI BlueEFFICIENCY με 204hp στα 1800cc. Καλωσήρθατε σπίτι σας. CO₂ 169 g/km, εκτός πόλης 5,7 l/100 km, εντός πόλης 10,0 l/100 km, συνδυασμένος κύκλος 7,3 l/100 km. www.mercedes-benz.gr/the-new-e-class. Γραμμή εξυπηρέτησης πελατών 800 11 76000.

Mercedes-Benz Bank

Mercedes-Benz

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΝΤΕΠΛΑ

ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΟΙ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΧΑΡΙΖΟΝΤΑΙ

Μπορεί να είναι από τους σημαντικότερους συνθέτες μουσικής κινηματογράφου, να έχει κάνει τη μουσική για δεκάδες ταινίες σε Ευρώπη και Αμερική, να έχει κερδίσει κοινό και κριτική, όμως δεν σταματά να δουλεύει ακατάπαυστα όσο έχει την ευκαιρία να το κάνει, όπως λέει πολυβραβευμένος, ελληνικής καταγωγής Αλεξάντερ Ντεπλά. Κι εμείς δεν χάσαμε την μοναδική ευκαιρία να μιλήσουμε μαζί του λίγες ώρες πριν το master-class που χάρισε στους θαυμαστές του.

Σήμερα ζείτε περισσότερο χρόνο στο Παρίσι ή στο Λος Άντζελες;

Στο Παρίσι. Πηγαίνω πολύ συχνά στο Λος Άντζελες λόγω δουλειάς, αλλά η βάση μου είναι πάντοτε το Παρίσι.

Που προτιμάτε όμως να δουλεύετε; Στην Ευρώπη ή στην Αμερική;

Να τα ξεχωρίσουμε λίγο. Μουσική μπορώ να γράψω παντού. Στο σπίτι μου στο Παρίσι, στη Νέα Υόρκη, στο Τέξας, στο Λονδίνο, στην Ελλάδα. Ακόμη και τώρα που ερχόμουν στη Θεσσαλονίκη έγραφα μέσα στο αεροπλάνο. Όταν όμως έρχεται η ώρα της ενορχήστρωσης, της ηχογράφησης και του στούντιο, τότε ναι, αυτό δεν μπορεί να γίνει οπουδήποτε. Χρειάζεσαι πρώτα απ' όλα τους μουσικούς, τους τεχνικούς, την τεχνολογία. Ελάχιστα μέρη στο κόσμο μπορούν να παρέχουν τέτοιες δυνατότητες σε υψηλό επίπεδο.

Φαντάζομαι όμως ότι οι απαιτήσεις και η πίεση χρόνου είναι μεγαλύτερες στις ΗΠΑ.

Ναι, οι χρόνοι είναι αρκετά πιο πιεστικοί, πιο αγχωτικοί στην Αμερική. Αλλά στην Ευρώπη

έχουμε μια άλλου είδους πίεση που είναι εξίσου μεγάλη...

Τι είδους;

Τα μικρά budget. Το ότι δεν υπάρχουν μεγάλα οικονομικά περιθώρια για να φτιάξεις μια ταινία και γι' αυτό κινείσαι στο όριο. Διαφορετικού είδους πιέσεις υπάρχουν παντού, όμως εκείνο που τελικά μετράει στο τέλος της ημέρας είναι η συνεργασία με τους άλλους συντελεστές και πάνω απ' όλα με τον σκηνοθέτη.

Συνήθως πόσο χρόνο χρειάζεστε από τη στιγμή που θα δείτε μια ταινία μέχρι να γεννηθεί η ιδέα της μουσικής με την οποία θα την επενδύσετε;

Μερικές φορές η ιδέα έρχεται τη στιγμή ακριβώς που βλέπω την ταινία και την άλλη μέρα παίρνω το αεροπλάνο και φεύγω να πάω να την ακούσουν. Όπως έγινε, για παράδειγμα με το *Συριάνα*. Με άλλες, μπορεί να χρειαστούν και εβδομάδες μέχρι να βρω το «κλειδί» μιας ταινίας και να ανακαλύψω τι χρειάζεται, τι ζητάει από τη μουσική μου, τι χρειάζεται να εφεύρω ειδικά γι' αυτήν.

Για πόσες ταινίες δουλεύετε κάθε χρόνο; Τέσσερις, πέντε, ίσως και περισσότερες. Ανάλογα. Ειδικά όμως η φετινή ήταν μια τρελή χρονιά. Είχα απίστευτα πολλή δουλειά. Δεν μετρώ όμως πόσες ταινίες κάνω. Από τη στιγμή που θέλω να κάνω κάτι που με ενδιαφέρει, το κάνω. Μπορεί να μην κοιμάμαι για μέρες, μπορεί να μη βγαίνω από το στούντιο για εβδομάδες, μπορεί να μη βλέπω την οικογενειά μου, να ταξιδεύω συνέχεια, αυτό όμως που θέλω να κάνω θα το κάνω. Ξέρετε, δεν πιστεύω ότι οι ευκαιρίες χαρίζονται και ότι έχουμε δικαίωμα να τις αφήνουμε ανεκμετάλλευτες. Σήμερα έχω ένα εξαιρετικό στούντιο, σήμερα έχω πολύ καλούς μουσικούς, πολύ καλή ορχήστρα. Αύριο θα τα έχω όλα αυτά; Όσο αντέχει η τέχνη μου και το σώμα μου, δουλεύω.

Έχει χρειαστεί να δουλέψετε και σε δύο ταινίες ταυτόχρονα;

Όχι, αυτό δεν το θέλω. Το αποφεύγω. Δεν μπορώ να είμαι ταυτόχρονα σε δύο διαφορετικές καταστάσεις, δεν θα έχει καλό αποτέλεσμα.

Θα ξεχωρίζατε δύο ταινίες στις οποίες όλα αυτά, έμπνευση, έκπληξη, συνεργασία με συντελεστές, προσωπική έκφραση και στυλ, συνυπήρξαν στη μουσική σας;

Ναι! Αναμφίβολα ήταν το *The Queen* και το *The Girl With a Pearl Earring*.

Λένε πως ένας καλλιτέχνης ουσιαστικά δημιουργεί ένα και μόνο έργο σε όλη του ζωή και πως ό,τι κάνει από εκεί και πέρα είναι είτε οι παραλλαγές είτε η εξέλιξη αυτού του μοναδικού έργου. Εσείς πιστεύετε πως αυτό συμβαίνει;

Δεν είμαι ένας ελεύθερος καλλιτέχνης. Δουλεύω σε ένα είδος τέχνης που απαιτεί ομαδικότητα, όπου ένας καλλιτέχνης συμπληρώνει τον άλλον, συνεργάζεται με τον άλλον. Δεν μπορώ λοιπόν να πω ότι κάνω το δικό μου έργο. Ο κάθε σκηνοθέτης με πάει αλλού. Όμως, πράγματι, υπάρχει ένας κόσμος από ήχους, από ρυθμούς, από μελωδίες που ανήκει σε μένα και ό,τι και να κάνω, αντλώ το υλικό μου από αυτόν τον προσωπικό κόσμο.

Η **ΕΡΤ** ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ **ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ**

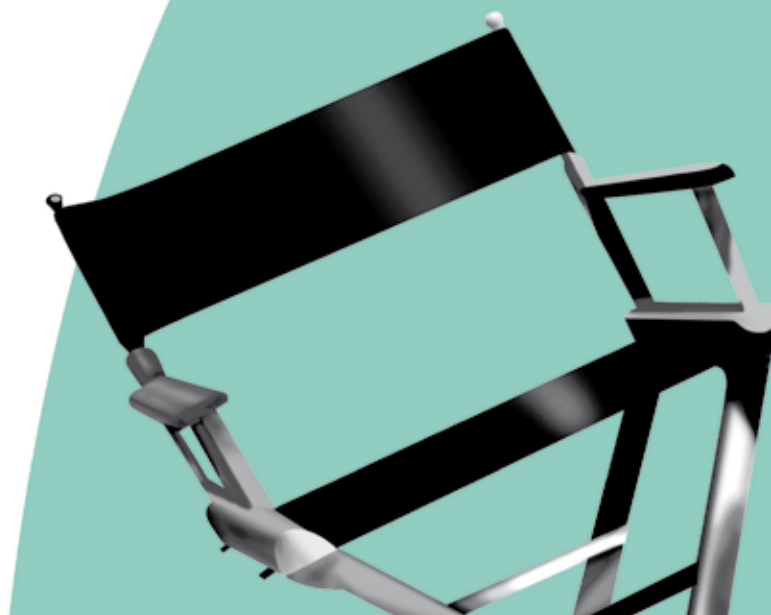
**50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

**“ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ”
ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ!**

ΕΡΤ παντού!

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr

ΣΙΝΤ ΓΚΑΝΙΣ

ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ

Πρόεδρος της Ακαδημίας των Όσκαρ για μια τετραετία (2005 -2009), ο ελληνικής καταγωγής παραγωγός και στέλεχος επί δεκαετίες μεγάλων κινηματογραφικών στούντιο Σιντ Γκάνις μάς μίλησε για την εμπειρία του αυτή και για τη σημασία και αναγκαιότητα του κινηματογράφου σήμερα.

Πώς θα περιγράφατε την εμπειρία σας ως Πρόεδρος της Ακαδημίας των Όσκαρ;

Ήταν σίγουρα μία συναρπαστική εμπειρία αλλά και μία μεγάλη τιμή για μένα, καθώς όλος ο κινηματογραφικός κόσμος περιστρέφεται γύρω από την Ακαδημία. Από την άλλη βέβαια, το να μην είσαι Πρόεδρος είναι μία ανακούφιση (γέλια). Είναι τέτοιος ο όγκος της δουλειάς που πραγματικά υπήρχαν πολύ δύσκολες στιγμές.

Τι ήταν το πιο δύσκολο;

Κοιτάζτε, στην πραγματικότητα η Ακαδημία είναι ένας οργανισμός με 6.000 μέλη. Όλοι τους είναι καλλιτέχνες και, όπως φαντάζεστε, ο κάθε ένας από αυτούς είχε άποψη για το πώς πρέπει να είναι τα πράγματα. Επομένως, έπρεπε να ακούω όλες τις απόψεις και να προσπαθώ να τις συνδυάσω με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Πολλές φορές, οι καλύτερες ιδέες προερχόταν από αυτούς και άλλες φορές είχα μέλη της Ακαδημίας που μαίνονταν αν δεν γίνονταν δεκτές οι προτάσεις τους.

Ποιο ήταν το αγαπημένο σας κομμάτι στη δουλειά;

Η τελετή απονομής των Όσκαρ είναι σίγουρα η μεγαλύτερη εκδήλωση της Ακαδημίας και έχει μία λαμπρότητα που μας συνεπαίρνει όλους, ενώ είναι και το αγαπημένο γεγονός του κόσμου. Το πιο σημαντικό για μένα όμως ήταν ότι μου δόθηκε η δυνατότητα να κάνω σαφές στον κόσμο ότι η Ακαδημία των Όσκαρ είναι ένας οργανισμός με διεθνή αποστολή και όχι ένας αμερικάνικος οργανισμός. Το σινεμά είναι μία τέχνη που αγαπιέται σε όλες τις γωνιές του πλανήτη. Το ότι το δικό σας Φεστιβάλ γίνεται φέτος 50 ετών, αποδεικνύει ακριβώς αυτό που λέω. Βέβαια, οι Αμερικανοί συνήθως δεν καταλαβαίνουν ότι το σινεμά είναι μία διεθνής ιστορία. Νομίζουν ότι μόνο στην Αμερική γυρίζονται ταινίες. Επομένως,

η δική μας αποστολή ήταν να τους βοηθήσουμε να καταλάβουν ότι ωραίες ταινίες γυρίζονται σε όλο το κόσμο. Από τη μία δηλαδή έπρεπε να διατηρήσουμε την ακεραιότητα των βραβείων Όσκαρ αλλά παράλληλα έπρεπε να κάνουμε σαφές στα μέλη της Ακαδημίας και στους Αμερικανούς ότι η Ακαδημία των Όσκαρ υπάρχει για όλη την παγκόσμια κινηματογραφική παραγωγή και όχι μόνο την αμερικάνικη. Αυτό για μένα είναι το σημαντικότερο και νομίζω ότι κατάφερα να μεταφέρω αυτή την ιδέα ταξιδεύοντας σε πολλές χώρες ως Πρόεδρος όπως στην Κίνα στην Αγγλία, στο Ιράν, το οποίο έχει μία καταπληκτική κινηματογραφική παράδοση τουλάχιστον 100 χρόνων.

Τα τελευταία χρόνια φαίνεται να γίνεται μία προσπάθεια από την Ακαδημία να διευρυνθεί η διαδικασία υποψηφιοτήτων για τις ξενόγλωσσες ταινίες. Συμφωνείτε;

Ναι, αυτό είναι η αλήθεια και μάλιστα φέτος κάνουμε ένα πείραμα. Για πρώτη φορά, οι υποψήφια ταινίες για το Βραβείο Καλύτερης Ταινίας θα είναι δέκα και όχι πέντε όπως ήταν μέχρι τώρα. Αυτό το γεγονός κάνει τη διαδικασία πιο προσβάσιμη για τις ξενόγλωσσες ταινίες. Εύχομαι, και θα χαρώ πολύ να πάρει το Βραβείο Καλύτερης Ταινίας μία ξενόγλωσση ταινία ή ακόμη και ένα ντοκιμαντέρ. Έχω δει καταπληκτικά ντοκιμαντέρ που πραγματικά αξίζουν ένα Βραβείο Όσκαρ.

Τι είναι το σινεμά για εσάς;

Ο κινηματογράφος είναι μία αντανάκλαση πολλών διαφορετικών πολιτισμών, ενώ παράλληλα παρέχει το σύγχρονο κοινωνικό πλαίσιο. Είναι ένα πολύτιμο εργαλείο όχι μόνο για διασκέδαση αλλά και για ενημέρωση και εκπαίδευση. Πάνω απ' όλα για μένα, είναι ο καλύτερος τρόπος διασκέδασης. Το να βλέπεις μία πραγματικά καλή ταινία, νομίζω

δεν συγκρίνεται με κανένα άλλο είδος ψυχαγωγίας. Υπάρχουν συγκλονιστικές ταινίες δράσης που από φέτος, που διευρύνουμε τη διαδικασία, θα μπορούσαν να κερδίσουν ένα βραβείο.

Τι θα απαντούσατε στην ερώτηση «Why cinema now?».

Θα απαντούσα με μία ερώτηση: Why cinema always? (γέλια). Είναι ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία επικοινωνίας για όλους μας, όπως παρουσιάζεται από τους καλλιτέχνες, από όλους αυτούς που είναι ικανοί να αποτυπώσουν όλες αυτές τις πληροφορίες και να τις προσφέρουν στο κοινό με την τέχνη τους.

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι με τη σημερινή οικονομική κρίση, ο κινηματογράφος είναι ακόμη πιο απαραίτητος. Συμφωνείτε;

Ασφαλώς, είναι μία πολύ ενδιαφέρουσα άποψη, διότι σε μία περίοδο οικονομικής αλλά και κοινωνικής κρίσης εμείς που δουλεύουμε στον κινηματογράφο έχουμε τη δυνατότητα αλλά κυρίως την ευθύνη να δώσουμε στους ανθρώπους αυτό που τους λείπει αυτή τη στιγμή: χαρά, ομορφιά και ελπίδα. Σε κοινωνικό επίπεδο μπορούμε να αναδείξουμε

και να τους βοηθήσουμε να καταλάβουν το πόσα πράγματα μας ενώνουν, αλλά και το πόσο απλό είναι να ζούμε και να δουλεύουμε όλοι μαζί. Η αλληλεξάρτηση των κοινωνιών σήμερα είναι, κατά τη γνώμη μου, το πιο σημαντικό στοιχείο που πρέπει να αναδείξουμε σε αυτό το περίεργο οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο.

Κινηματογράφος σε εξέλιξη

bond.gr

Πανεπιστημίου 10, 10671 Αθήνα
τηλ: 210 3678500 | url: www.gfc.gr | email: info@gfc.gr

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ST. NICK

Η πρώτη ταινία του αμερικανού σκηνοθέτη Ντέιβιντ Λόουερι, ο οποίος έκανε αισθητή την παρουσία του στα πιο έγκριτα αμερικάνικα φεστιβάλ ως μικρομηκάς, ανιχνεύει την συναισθηματική φόρτιση της παιδικής ηλικίας.

DAVID LOWERY

Γιατί επιλέξατε να κάνετε μια ταινία με ήρωες παιδιά; Υπάρχουν αυτοβιογραφικά στοιχεία στην ταινία σας;

Η ταινία είναι συναισθηματικά αυτοβιογραφική. Έφευγα συχνά από το σπίτι μου όταν ήμουν παιδί, αλλά ποτέ για πολύ μακριά ή για πολύ καιρό. Αλλά αυτά τα συναισθήματα που σε κάνουν να θέλεις να εγκαταλείψεις το σπίτι σου, τους γονείς σου, έστω και για λίγο – αυτό ήταν που ήθελα να διερευνήσω με την ταινία, είναι πολύ προσωπικά και σχετικά με μένα. Και εξακολουθώ να θεωρώ τον εαυτό μου ως παιδί με πολλούς τρόπους, γι' αυτό

ήταν απλά μια φυσική προέκταση του εαυτού μου να κάνω μια ταινία για παιδιά.

Η επιλογή του τίτλου έχεις τίποτα να κάνει με το θρησκευτικό σας background;
Νομίζω ότι επέλεξα τον τίτλο αυθαίρετα – μ' αρέσουν οι τίτλοι που ηχούν σωστά για μια ταινία, αλλά που δεν έχουν απαραίτητα άμεσους δεσμούς με την ιστορία. Στην περίπτωση αυτή, μου άρεσε η ιδέα του τίτλου γιατί ηχεί χριστουγεννιάτικα και μου άρεσε ο τρόπος που η λέξη Άγιος υπονοεί κάτι ιερό. Αλλά ήταν μόνο αργότερα που συνειδητοποίησα ότι ο Άγιος Νικόλαος (ο δικός μας Άη Βασίλης) είναι ο προστάτης άγιος των παιδιών, κι αυτό δίνει στην επιλογή του τίτλου διάφορες έννοιες. Φυσικά, εγώ ανατράφηκα στους κόλπους της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, και γι' αυτό ίσως το είχα μάθει αυτό σαν παιδί και το έθαψα σε κάποια γωνιά του μυαλού μου.

Είσαι ένας σκηνοθέτης που έχει μια ισχυρή παρουσία στο ίντερνετ μέσω της ιστοσελίδας σας www.road-dog-productions.com/weblog/ (Drifting: A Director's Log). Είναι σημαντικό για σας να επικοινωνήσετε την ταινία σας μέσω internet;

Απολύτως. Θέλω οι άνθρωποι να αναπτύξουν μια σχέση μαζί μου και τις ταινίες μου – όχι απλώς κάθε ταινία με τη δική της σημειολογία αλλά με το σύνολο της δουλειάς μου. Θέλω το κοινό μου να εμπλέκεται και να συμμετέχει σ' αυτό που προσπαθώ να κάνω με αυτό το μέσο. Πιστεύω ότι οι άνθρωποι απολαμβάνουν να διαβάζουν ό,τι γράφω. Και το επίπεδο των ανταπόκρισης που έχω λάβει με έκανε καλύτερο κινηματογραφιστή, καλύτερο συγγραφέα – στην ουσία, ένα καλύτερο πρόσωπο. Είναι όμορφο πράγμα αυτό.

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ: ΒΟΡΡΑΣ / NORTEADO

Οι στενοί δεσμοί του σκηνοθέτη Ριγομπέρτο Περεσκάνο με το ντοκιμαντέρ είναι εμφανείς στην ταινία του, μια ρεαλιστική διαχείριση του κοινωνικού ζητήματος της μετανάστευσης, μέσα από τα μάτια ενός Μεξικανού που προσπαθεί να διαβεί παράνομα τα βόρεια σύνορα της χώρας του με τις ΗΠΑ, με την ελπίδα μιας καλύτερης ζωής.

RIGOBERTO PEREZCANO

Πώς ξεκίνησε η ιδέα για την πραγματοποίηση αυτής της ταινίας;

Είχα προσκληθεί από Edgar San Juan, τον παραγωγό και συν-σεναριογράφο της ταινίας. Διάβασα το σενάριο και του ζήτησα να μου επιτρέψει να το ξαναγράψω κι επίσης να έχω πλήρη δημιουργική ελευθερία στη διάρκεια των γυρισμάτων, την οποία και είχα.

Τι σας προσέλκυσε στο επίμαχο θέμα της μετανάστευσης;

Το θέμα έχει χρησιμοποιηθεί σε πολλές ταινίες. Ωστόσο ήθελα να το δω με μια εντελώς νέα προσέγγιση. Από τη μία πλευρά, θα

ήθελα η ταινία μου να σέβεται το θέμα και να έχει βάθος, αλλά από την άλλη πλευρά ήθελα επίσης να έχει χιούμορ και ειρωνεία. Η ταινία μιλά για τα φαινόμενα στα σύνορα και, επίσης, τον τρόπο με τον οποίο μεταναστεύουν και τα συναισθήματα. Μου αρέσουν οι άνθρωποι που αμφισβητούν και διερευνούν τι παρακολουθούν από την αρχή μέχρι το τέλος.

Όταν σκηνοθετείτε, μένετε πιστός στο σενάριο ή σας αρέσουν οι αυτοσχεδιασμοί;
Κατάγομαι από το χώρο του ντοκιμαντέρ και αυτό είναι ένα θεμελιώδες εργαλείο για μένα. Το είδος του ντοκιμαντέρ μου επέτρεψε να κατανοήσω ότι η κάθε κινηματογράφηση

πρέπει να ευέλικτη. Μου αρέσει πολύ να φθάνω στο πλατό, να βλέπω τους ηθοποιούς, την τοποθεσία, τη νοοτροπία των ανθρώπων και να συνεχίζω ανάλογα. Πρέπει να ξέρω, όμως, πόσο μου επιτρέπεται να αυτοσχεδιάσω. Για μένα, το γύρισμα περιλαμβάνει αβεβαιότητα και μ' αρέσει η αίσθηση αυτή.

Τι σημαίνει για σας το να είστε σκηνοθέτης;

Στα γυρίσματα ο σκηνοθέτης έχει το ρόλο του αρχηγού μιας ολόκληρης ομάδας που προσπαθεί να φτιάξει μια ταινία. Κάθε βράδυ σκεφτόμουν πόση δύναμη μου δίνει αυτό αλλά και πόσο ευάλωτη είναι τελικά αυτή η εξουσία.

FOCUS

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΤΙΠΟΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ / NOTHING PERSONAL

Ένα διεισδυτικό πορτρέτο της μοναξιάς και της συντροφικότητας που ξετυλίγεται μέσα από τις προσωπικές εμπειρίες και ανάγκες των δύο πρωταγωνιστών, με φόντο το αυστηρά όμορφο ιρλανδικό τοπίο. Η ταινία της Ούρσουλα Αντόνιακ απέσπασε τα βραβεία καλύτερης ταινίας και α' γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο.

Οι δύο κεντρικοί χαρακτήρες της ταινίας αναζητούν τη μοναξιά όσο και τη συντροφικότητα. Πώς μπορούν αυτές οι δύο εκ διαμέτρου αντίθετες ανάγκες να συνδυαστούν;

Οι δύο κεντρικοί χαρακτήρες αντιπροσωπεύουν δύο διαφορετικές προσεγγίσεις για τη μοναξιά και την ελευθερία. Την ριζοσπαστική προσέγγιση την αντιπροσωπεύει η Αν, η οποία εγκαταλείπει όλα τα υπάρχοντά της και αποφεύγει την ανθρώπινη επαφή καθώς μετακινείται διαρκώς. Την πιο ανθρώπινη

την εκφράζει ο Μάρτιν, ο οποίος μένει σε ένα σπίτι σε ένα έρημο νησί και περιτριγυρίζεται από ό,τι καλύτερο έχει να προσφέρει η ζωή: σοφία, δηλαδή βιβλία, ομορφιά, δηλαδή μουσική και γεύση, δηλαδή καλό φαγητό. Μόλις αυτοί οι δύο χαρακτήρες βρεθούν μαζί είναι περίεργοι ο ένας για τον άλλο και αναζητούν τη συντροφικότητα. Γιατί; Επειδή νιώθουν ότι είναι αδερφές ψυχές. Αυτό που τους δένει, όσο ειρωνικό κι αν φαίνεται, είναι η μοναξιά που επιζητούν.

Γιατί επιλέξατε να γυρίσετε την ταινία στην Ιρλανδία;

Για την ποιότητα του τοπίου. Όχι τη φωτογραφική ομορφιά που αποτυπώνεται στις καρτ-ποστάλ, αλλά για την μοναδική του

URSZULA ANTONIAK

αύρα. Το τοπίο είναι ο τρίτος χαρακτήρας της ταινίας. Η Αν αποφεύγει τους ανθρώπους, αλλά αναπτύσσει σχέση με το τοπίο.

Η ταινία έχει ήδη λάβει σημαντικές διακρίσεις στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο. Πώς νιώθετε γι' αυτή τη διάκριση;

Είναι μεγάλη τιμή να βραβεύεσαι στο Λοκάρνο, ένα από τα μεγαλύτερα φεστιβάλ κινηματογράφου στον κόσμο. Ειδικά μάλιστα, όταν η ταινία μου έλαβε πέντε βραβεία και μία τιμητική διάκριση. Είναι δύσκολο να περιγράψω τη στιγμή που μία νέα σκηνοθέτιδα σαν εμένα παραλαμβάνει ένα τέτοιο βραβείο μπροστά σε ένα πλήθος 8.000 ανθρώπων που χειροκροτούν.

ΤΑ T.G.I. FRIDAY'S®,
ΤΑ ΠΙΟ FUN BAR-RESTAURANTS
ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ,
ΜΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΑΠΙΘΑΝΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ,
ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΛΑΦΡΕΣ, ΔΡΟΣΕΡΕΣ
ΣΑΛΑΤΕΣ ΜΕ ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΕΣΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΛΑΧΤΑΡΙΣΤΑ ΚΥΡΙΩΣ ΠΙΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΑ COCKTAILS.

• Εμπορικό Κέντρο Mediterranean Cosmos, Πυλαία. Τηλ.: 2310 473 760
• Πλατεία Αριστοτέλους 3. Τηλ.: 2310 242 914

www.fridays.gr

Λιμάνι Πολιτισμού

ΣΥΝΕΠΕΙΑ • ΑΕΙΟΠΙΣΤΙΑ • ΑΣΦΑΛΕΙΑ • ΤΑΧΥΤΗΤΑ

Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης ΑΕ

Τηλ. 104 87, GR 541 10 Θεσσαλονίκη • Τηλ. 2310 593 134 / Fax: 2310 510 500 • e-mail: secretariat@lthpa.gr • www.lthpa.gr

ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

GIGANTE

Ένας τριαντάρης... γεματούλης φύλακας σούπερμαρκετ, κατά την διάρκεια της βάρδιας του, αποκτά ακίνδυνη εμμονή και τελικά ερωτεύεται μια όμορφη καθαρίστρια. Στην extra large ιστορία αγάπης του, ο Αντριάν Μπινιές μας χαρίζει απλόχερα, αθώα βλέμματα, επιθυμίες και μυστικά που δεν αποκαλύπτονται παρά μόνο στο τέλος...

Ο Jara, εργαζόμενος στα συστήματα φύλαξης ενός σούπερμαρκετ, ερωτεύεται μέσα από τις κάμερες τη Julia, μια καθαρίστρια που δουλεύει εκεί. Την παρακολουθεί και σαν φύλακας-άγγελος την προστατεύει. Πιστεύετε πως υπάρχουν φύλακες-άγγελοι στις μέρες μας;

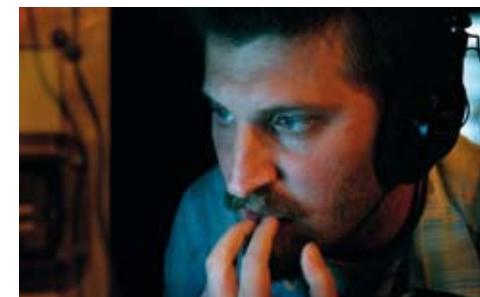
Δεν ξέρω αν στις μέρες μας υπάρχουν, άλλα κάποιοι άνθρωποι σίγουρα μπορούν να γίνουν φύλακες-άγγελοι όταν ερωτεύονται. Όπως ο κεντρικός χαρακτήρας της ταινίας, ο Jara, όταν η καρδιά του χτυπά

για την Julia νιώθει πως είναι καθήκον του να την προστατεύσει από οτιδήποτε μπορεί να της κάνει κακό ή να την πληγώσει. Σε μια χαρακτηριστική σκηνή του φιλμ, όταν η ίδια προκαλεί άθελα της ζημιά μέσα στο σούπερμαρκετ, εκείνος την καλύπτει από το αφεντικό τους, χωρίς βέβαια η ίδια να το αντιλαμβάνεται.

Πως αποφασίσατε να γράψετε μια ιστορία αγάπης;

Δεν ξέρω πως, αλλά γνωρίζω ότι μου άρεσαν πολύ οι ιστορίες αγάπης και στην εποχή που ζούμε είχα ανάγκη από μια τέτοιου είδους ιστορία.

Ο Jara είναι ένα πολύ ήσυχο, αγαθό και φιλικό άτομο, ωστόσο τη στιγμή που

ANDRIAN BINIEZ

ξεσπά «μεταμορφώνεται» σε κάποιον άλλον...

Νομίζω πως ο καθένας δείχνει διαφορετικός όταν αλλάζει η διάθεση του ή κατάσταση στην οποία βρίσκεται. Κοιτώ την μητέρα μου, στενούς φίλους και άλλους ανθρώπους, οι οποίοι είναι εντελώς διαφορετικοί όταν θυμώνουν. Ένα νέο άτομο, αλλιώς, εμφανίζεται στο πρόσωπό τους. Έρχεται κάποια στιγμή, για διάφορους λόγους, που χάνεις τον έλεγχο και θέλεις να ξεσπάσεις. Ο Jara έχει μια «καθυστερημένη» κοινωνική ανάπτυξη. Είναι λιγομίλητος και δεν εκφράζει εύκολα τα συναισθήματά του. Κρατάει μια απόσταση από όλους αλλά είναι καλός άνθρωπος. Η στιγμή που αρχίζει να σπάει τα πάντα μέσα στο σούπερμαρκετ είναι το δικό του, προσωπικό ξέσπασμα.

3

Κουλτούρα

> γλωσσικό δάνειο που προέκυψε ως αντιστοίχιση του γερμανικού kultur, σημαίνει την καλλιέργεια του πνεύματος, την παιδεία αλλά και το σύνολο της πνευματικής παράδοσης και δημιουργίας ενός κοινωνικού συνόλου (ως συνώνυμο της λέξης πολιτισμός).

ΟΙ ΘΕΑΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ

Οι θεατές του 50ού Φεστιβάλ Κινηματογράφου δίνουν μαζικά το παρών στις προβολές των ταινιών που διαγωνίζονται για το βραβείο Κοινού Fischer. Στις ειδικές κάλπες που έχουν στηθεί έξω από το Ολύμπιον και το Λιμάνι, το σινεφίλ κοινό έχει την ευκαιρία να κρίνει και να ψηφίσει τις καλύτερες ταινίες, οι οποίες διεκδικούν τα βραβεία της μοναδικής και παγωμένης Fischer. Το Πρώτο Πλάνο ήταν εκεί και συνάντησε μερικούς από αυτούς...

Μαρία Παπατζιώρου

Εικαστικός

Θέλω να είναι καλή η ταινία που θα δω. Το συζητάμε με φίλους, ακούω προτάσεις. Αλλά πολλές φορές πέφτεις έξω. Η ταινία που μόλις είδα («Θα' ρθει η μέρα») ήταν πολύ δυνατή...

Θάνος Παπάς

Φοιτητής

Το Φεστιβάλ μου αρέσει. Έχει δώσει πολλά αλλά μπορεί και ακόμα περισσότερα. Αυτό που θα ήθελα πιο πολύ είναι να αποκτήσει καλύτερη οργάνωση.

Σουλτάνα Παπαϊωάννου

Φοιτήτρια

Στο Φεστιβάλ μπορείς να δεις πράγματα που αλλού δεν τα βλέπεις, ταινίες που δύσκολα θα βρεις αλλού. Όμως τα τελευταία χρόνια αυξήθηκαν οι τιμές των εισιτηρίων, παλιότερα ήταν διαφορετικά. Το «φεστιβαλικό» ήταν ότι μπαίνεις από το πρωί μέσα στις αίθουσες και βγαίνεις ό,τι ώρα θέλεις με ένα μικρό αντίτιμο. Πλέον αυτό έχει χαθεί και το Φεστιβάλ έγινε πιο εμπορικό.

Τάσος Πανταζής

Ηθοποιός

Μου αρέσουν περισσότερο οι ταινίες που έχουν συναισθήματα και λύνουν προβλήματα για τους ανθρώπους.

Βασίλης Σαλβάνος

Φοιτητής κινηματογράφου

Επιλέγω τις ταινίες που παρακολουθώ με βάση τεχνικά κριτήρια. Για παράδειγμα, εάν γνωρίζω τους συντελεστές της ταινίας ή όχι. Αλλά και με άλλα κριτήρια που συνήθως προκύπτουν αργότερα διαβάζοντας περιλήψεις και συζητώντας μ' άλλο κόσμο γι' αυτές, ώστε να καταλήξω σε αυτές που παρακολουθώ.

Κυριάκος

Πανεπιστημιακός

Μου άρεσε πολύ η ταινία που είδα («Θα' ρθει η μέρα»). Φέτος το Φεστιβαλικό είναι καλύτερο από πέρυσι αλλά έχει και μερικά πράγματα που έχουν συζητηθεί και θα τα καταθέσουμε, όπως για παράδειγμα οι προσκλήσεις που τις παίρνουν πάντα οι ίδιοι και μάλιστα σε μεγάλες ποσότητες, ενώ ποτέ δεν έχω πάρει...

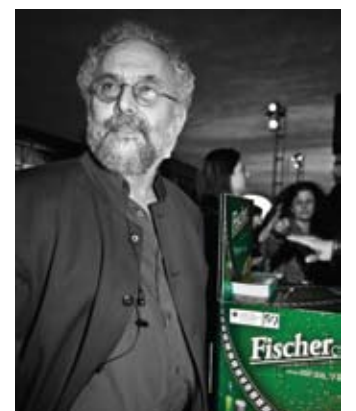
Θάνος Παπάς

Μαρία Παπατζιώρου

Σουλτάνα Παπαϊωάννου

Κυριάκος

Βασίλης Σαλβάνος

Τάσος Πανταζής

ΣΑΜΙΟΥΕΛ ΜΑΟΥΖ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΚΛΗΡΟΣ

Στο πρώτο πόλεμο του Λιβάνου το 1982, ένα τανκ στέλνεται να ερευνησει μια εχθρική πόλη την οποία έχει ήδη βομβαρδίσει η ισραηλινή αεροπορία. Μέσα σε αυτό, τέσσερα εικοσάχρονα αγόρια έρχονται αντιμέτωπα με την συνείδησή τους. Ο Σάμιουελ Μαόζ παρουσιάζει τον Λίβανο, μια ταινία για την επιβίωση απέναντι σε μια ορατή απειλή θανάτου και έρχεται αντιμέτωπος με τη μοίρα του.

Ο Λίβανος βασίζεται στις προσωπικές σας εμπειρίες ως στρατιώτης. Αυτός είναι ο λόγος που αποφασίσατε να σκηνοθετήσετε μια αντιπολεμική ταινία και κατά πόσο ήταν εύκολο για εσάς;

Πέρασαν 25 χρόνια μέχρι να αποκοπώ συναισθηματικά από εκείνα τα γεγονότα, γιατί ένιωθα ότι δεν έπρεπε να κάνω το φιλμ απλά σαν κάποιος που βίωσε από κοντά έναν πόλεμο. Υπάρχουν και άλλοι χαρακτήρες στην ταινία, δεν είμαι μόνο εγώ. Ήξερα πως δεν έπρεπε να γυρίσω το φιλμ με βάση το συναίσθημα. Ήταν πολύ δύσκολο για μένα αλλά όταν ήρθε η κατάλληλη στιγμή έγραψα το σενάριο. Φυσικά, όπως ανέφερα, υπήρξαν 25 χρόνια επεξεργασίας στο μυαλό μου. Η ταινία, όπως είπατε, είναι αντιπολεμική και δεν θα μπορούσε να μην είναι. Ήθελα να δείξω το πώς είναι ο πόλεμος στην πραγματικότητα. Όλα τα συναισθήματα που είχα μέσα μου δεν τα διάλεξα, μου τα επέβαλλαν. Προσπάθησα να καταγράψω τον πόλεμο «γυμνό», χωρίς τους ηρωισμούς ή όλα αυτά τα κλισέ. Ήταν η ανάγκη μου να βρω κατανόηση γι' αυτή την πολύπλοκη κατάσταση που δεν σε αφήνει να ξεφύγεις. Αισθάνομαι ενοχές και ευθύνη. Όπως βλέπετε στη ταινία, ήταν η μοίρα μου να είμαι εκεί, είναι κάτι μη αναστρέψιμο.

Η δράση του φιλμ διαδραματίζεται σχεδόν αποκλειστικά μέσα στο τανκ, δημιουργώντας μια κλειστοφοβική ατμόσφαιρα στην οποία οι ήρωές σας μοιάζει να χάνουν τον εαυτό τους.

Η κινηματογραφική ιδέα που σκεφτόμουν και ήθελα να αφηγηθώ, αφορούσε τον τραυματισμό της ψυχής. Ρώτησα τον εαυτό μου: πώς μπορώ να διηγηθώ αυτή την συναισθηματική ιστορία; Γιατί δεν είναι μια ιστορία που μπορώ απλά να εξηγήσω. Νομίζεις πως μπορείς να καταλάβεις αλλά κάνεις λάθος. Είναι λοιπόν μια ιστορία που πρέπει να αισθανθείς. Μόνο τότε θα την καταλάβεις. Πήρα μια απόφαση και είδα πως ήθελα να τοποθετήσω το κοινό μέσα στο τανκ. Μόνο εκεί μπορεί να γνωρίσει τους χαρακτήρες,

να ταυτιστεί μαζί τους και να βιώσει όλο το συναίσθημα. Βλέπεις μόνο ό,τι βλέπουν και γνωρίζεις μόνο ό,τι γνωρίζουν. Το ξέρω ότι δεν θα αλλάξει κάτι. Κάθε πολεμική ταινία που γυρίζεται, βασίζεται σε μια αφελή αισιοδοξία πως μπορούμε να σταματήσουμε το πόλεμο! Σκέφτηκα πως αν προσεγγίσω το θέμα από μια διαφορετική οπτική γωνία και «μιλήσω» στο στομάχι και την καρδιά των θεατών, ίσως κάνω μια μικρή διαφορά.

Οι σκηνές της ταινίας είναι ιδιαίτερα σκληρές. Εξαιρέση η αρχή και το τέλος του φιλμ όπου τα πλάνα είναι πολύ φωτεινά. Μέσα σε όλη αυτή την αγριότητα θέλατε να αφήσετε κάποιο μήνυμα αισιοδοξίας;

Ήθελα να αφήσω ένα κομμάτι ζωής και ελπίδας. Ο πόλεμος είναι σκληρός. Ένωσα την ανάγκη να το κάνω, γιατί καταλαβαίνω ότι τα συναισθήματα που γεννά η ταινία είναι σκληρά, χωρίς ελπίδα και ήθελα το κοινό, κατά κάποιο τρόπο, να μείνει με ένα φωτεινό συναίσθημα στο τέλος. Χρησιμοποίησα τους ηλιόσπορους στην αρχή για διάφορους λόγους. Για παράδειγμα, προσπάθησα να βάλω σιγά-σιγά το κοινό στο

κλίμα της ταινίας και να τους περάσω αυτό επιθυμώ. Τους προετοιμάζω ψυχολογικά για να τους τοποθετήσω μέσα στο τανκ. Υπάρχει μια ατελείωτη ομορφιά στη φύση αλλά και πάλι οι άνθρωποι σκοτώνονται. Ήθελα αυτή την αντίθεση. Εκεί που οι άνθρωποι θρηνούν, βλέπεις παράλληλα τον ουρανό, το φως. Ειδικά στο ξεκίνημα της ταινίας, νιώθεις πως οι κεντρικοί χαρακτήρες βλέπουν το φως για τελευταία φορά.

ΣΑΚΗΣ ΡΟΥΒΑΣ

ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΙΚΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΑΚΡΑ

Ο Σάκης Ρουβάς φτάνει Στα Άκρα στη νέα ομώνυμη ταινία του Τζόρνταν Μπάγκερ, στην οποία υποδύεται έναν κατά συρροή δολοφόνο. Συναντηθήκαμε μαζί του ένα ηλιόλουστο πρωινό και μιλήσαμε γι' αυτήν του την εμπειρία αλλά και για τα επόμενα κινηματογραφικά του σχέδια.

Ποια ήταν η πρώτη αντίδρασή σας όταν διαβάσατε το σενάριο;
Μόλις το πήρα στα χέρια μου, δεν μπορούσα να το αφήσω. Με συνεπήρε αμέσως, και αυτό ήταν το πρώτο καλό δείγμα. Μάλιστα όταν ξεκίνησα να διαβάζω περισσότερα για τον Άμπνερ Σόλβι, δηλαδή τον χαρακτήρα που υποδύομαι, είχε ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον για μένα. Ήταν μία μεγάλη πρόκληση να υποδυθώ αυτό τον χαρακτήρα.

Δεν υπήρχαν δηλαδή δισταγμοί;
Απεναντίας. Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα ήταν ότι θα ζούσα μία συναρπαστική εμπειρία. Σίγουρα δύσκολη, αλλά συναρπαστική. Για να είμαι ειλικρινής, μάλλον είναι ό,τι πιο δύσκολο έχω κάνει. Από την άλλη πλευρά όμως, αυτό ήταν και το ενδιαφέρον της όλης υπόθεσης.

Υπήρχε κάτι που σας δυσκόλεψε;
Το πιο δύσκολο ήταν να μπω στην ψυχούσθη του Άμπνερ Σόλβι, που όπως αντιλαμβάνεστε δεν ήταν μία ευχάριστη κατάσταση. Δεν είναι εύκολο να προσπαθήσεις να σκεφτείς όπως θα σκεφτόταν ένας τέτοιος άνθρωπος, δηλαδή ένας δολοφόνος (γέλια). Δεν σας κρύβω ότι όλα τα γυρίσματα ήταν δύσκολα με την έννοια ότι αυτός ο χαρακτήρας έχει ένα συγκεκριμένο τρόπο που υπάρχει και σκέφτεται. Με άλλα λόγια, το να μπει σε αυτή τη διαδικασία δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε εύκολο.

Τελικά οι άνθρωποι είναι ικανοί για το χειρότερο;
Κοιτάξτε, για μένα η ταινία δείχνει ότι κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες και προϋποθέσεις, όλοι είμαστε ικανοί να φτάσουμε Στα Άκρα.

Πώς είδες την αντίδραση του κόσμου στην ταινία;
Πιστεύω ότι για τον κόσμο ήταν μία έκπληξη. Όταν ήμουν στην προβολή το ένιωθα:

δεν περίμεναν να δουν κάτι τέτοιο από μένα, ενώ παράλληλα τρόμαξαν και σοκαρίστηκαν και από την τροπή που παίρνει το σενάριο στο τέλος.

Θα έπαιζες ξανά σε θρίλερ;
Ναι. Εννοείται. Όπως επίσης θα έπαιζα ξανά σε μία δραματική ταινία όπως το *Alter Ego*, ή σε μία ρομαντική κομεντί όπως είναι η επόμενη ταινία που θα παίξω μαζί με τη Δήμητρα Ματσούκα με τίτλο *Απλά ερωτευμένοι*, σε σκηνοθεσία του Βασίλη Τσελεμέγκου και σενάριο της Κατερίνας Μπέη.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

του Ανδρέα Παναγόπουλου

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ ΚΙΝΟΜΙΝΟ

ΚίνοΜίνο είναι η ενότητα με τις παιδικές ταινίες του φετινού Πειραματικού Φόρουμ. Παιδικές; Όχι ακριβώς. Πρόκειται για ταινίες φτιαγμένες από ενήλικες για ενήλικες. Συμβαίνει, όμως, να αρέσουν στα παιδιά.

«Μίνο» στα γαλλικά σημαίνει «παιδικό». Ο τίτλος αυτής της ενότητας θέλει να τιμήσει τις προσπάθειες των ΧΗΧ, μιας ομάδας που στα τέλη της δεκαετίας του 1990 οργάνωσε μια σειρά πρωτοποριακών ταινιών για παιδιά στη Μασσαλία. Οι ταινίες αυτής της ενότητας αφηγούνται μια ιστορία. Την ιστορία του πειραματικού κινηματογράφου, όχι με χρονολογική σειρά, αλλά μέσα απ' την εξέλιξη των μορφών. Οι καλλιτέχνες του κινηματογράφου προσπάθησαν τον προηγούμενο αιώνα να ριζοσπαστικοποιήσουν τη φόρμα και να διευρύνουν τα όρια του κινηματογράφου. Χρησιμοποίησαν όλες τις τεχνικές που προσέφερε η κάμερα, το φιλμ, τα χημικά και οι τεχνικές εμφάνισης και μοντάζ. Υπήρχαν περιπτώσεις που χρειάστηκε να φτιάξουν ακόμη και τα δικά τους μηχανήματα για να

καταφέρουν να αποτυπώσουν τις εικόνες που έπλαθε η φαντασία τους. Όλα θα ξεκινήσουν μ' ένα αστείο: ένα καρτούν με τον Ντάφι Ντακ, δείγμα πειραματισμού στα συμβατικά κινούμενα σχέδια. Στη συνέχεια, ο Γιόνας Μέκας (*Σημειώσεις για το τσίρκο*) χρησιμοποιεί γρήγορη κίνηση και την επίθεση (*superimposition*) των εικόνων για να αποδώσει την αίσθηση του τσίρκου. Ο Χανς Ρίχτερ (*Φαντάσματα πριν το πρόγευμα*) δείχνει τα αντικείμενα να αποκτούν ζωή. Ο Λεν Λίε καινοτομεί με τις πιο πρώιμες τεχνικές επιχρωμάτωσης. Ο Όσκαρ Φίνσινγκερ (*Alegretto*), υπέστη διωγμό από τη ναζιστική κυβέρνηση γιατί η τέχνη του ήταν αφηρημένη. Ο Σταν Μπάκχεϊτς (*Το φως της νυχτοπεταλούδας*) έκανε την πρώτη του ταινία χωρίς κάμερα, κολλώντας φτερά νυχτοπεταλούδας και φυλλαράκια από γρασίδι σε διαφανές φιλμ. Οι Αδελφοί Ουίτνι (*Lapis*) εφηύραν έναν δικό τους αναλογικό υπολογιστή προκειμένου να δημιουργήσουν σπειροειδείς μορφές από εκατομμύρια τελείες

παρόμοιες μ' αυτές των ινδικών μαντάλα. Τέλος, ο Τακάσι Ίτο (*Sracy*) έδωσε κίνηση σε φωτογραφίες που απεικονίζουν ένα γυμναστήριο, δημιουργώντας ένα ιλιγγιώδες ποίημα στο χώρο και τον χρόνο. Οι ενήλικες φοβούνται τις πειραματικές ταινίες γιατί νιώθουν ότι τα παιδιά δεν θα τις καταλάβουν. Στην πραγματικότητα, όμως, τα παιδιά τις καταλαβαίνουν. Εμείς προτείνουμε στους γονείς να συνοδέψουν τα παιδιά τους σ' αυτές τις προβολές.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΠΙΟ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η διευθύντρια του Media Desk Hellas μιλά για τις προσφερόμενες στους Έλληνες δημιουργούς δυνατότητες του προγράμματος Media και τις επόμενες δράσεις του, αισιοδοξεί για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οπτικοακουστικής βιομηχανίας και κρίνει το φετινό πρόγραμμα του επετειακού Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ποια είναι η βασικότερη δυνατότητα που προσφέρει το πρόγραμμα Media στους επαγγελματίες του οπτικοακουστικού χώρου;

Η δυνατότητα εξαγωγής των έργων τους εκτός Ελλάδας. Η φιλοσοφία που διέπει το MEDIA από το στάδιο της ανάπτυξης των έργων, το οποίο και υποστηρίζει οικονομικά, είναι η λογική της υπερ-εθνικής διανομής των υπό παραγωγή έργων.

Η δημιουργία έργων, δηλαδή, που θα έχουν τη δυναμική να περάσουν τα ελληνικά σύνορα. Η ίδια φιλοσοφία διέπει τον τομέα της εκπαίδευσης, μέσω της δικτύωσης των επαγγελματιών που συμμετέχουν στα προγράμματά του, και, κυρίως, στον τομέα της διανομής, όπου ενισχύεται η μη εθνική διανομή ευρωπαϊκών έργων. Δηλαδή, ενισχύεται για παράδειγμα ο Γάλλος διανομέας να πάρει ελληνική ταινία ή ο Έλληνας διανομέας να διανείμει φιλιανδική ταινία. Και στον τομέα των νέων τεχνολογιών, ευνοούνται οι συνεργασίες μεταξύ τουλάχιστον τεσσάρων ευρωπαϊκών χωρών.

Με ποιον τρόπο θα μπορούσε, κατά τη γνώμη σας, η ελληνική οπτικοακουστική βιομηχανία να γίνει πιο ανταγωνιστική σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες;

Ο ελληνικός οπτικοακουστικός τομέας έχει ήδη γίνει περισσότερο ανταγωνιστικός τα τελευταία χρόνια, γεγονός που αποδεικνύεται τόσο από την ποιότητα των αιτήσεων που υποβάλλονται στο MEDIA, όσο και από τις διεθνείς συμπαραγωγές που διαρκώς αναπτύσσονται μεταξύ της χώρας μας και άλλων ευρωπαϊκών και μη ευρωπαϊκών χωρών, καθώς και από την επιτυχή πορεία των ελληνικών ταινιών σε διεθνείς διοργανώσεις. Ας ξεκαθαρίσουμε όμως κάτι: η Ελλάδα είναι ανταγωνιστική σε σχέση με τις ευρωπαϊκές χώρες ανάλογου μεγέθους και δημογραφικών χαρακτηριστικών. Σε

έρευνα που είχε πραγματοποιηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή πριν από τρία περίπου χρόνια, η Ελλάδα είχε αποδειχτεί «μικρή, αλλά δραστήρια κινηματογραφικά χώρα». Φυσικά, δεν μπορούμε να συγκρίνουμε ανομοιογενή πράγματα – δεν θα μπορούσε η Ελλάδα να συγκριθεί με τη Γαλλία, την Αγγλία, τη Γερμανία, την Ιταλία ή τη Ισπανία... Ευρωπαϊκές χώρες είναι και αυτές, ευρωπαϊκή χώρα είναι και το Λουξεμβούργο... Άλλωστε και το Πρόγραμμα MEDIA στις προκηρύξεις του αντιμετωπίζει με διαφορετικούς όρους τις μεγάλες, τις μικρές και τις νέες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποιες είναι οι επόμενες δράσεις του Media Desk Hellas για τους Έλληνες δημιουργούς;

Στον προγραμματισμό του MEDIA DESK Hellas, εκτός από τη βασική του δραστηριότητα που είναι η προώθηση του Προγράμματος MEDIA στην Ελλάδα και η συμβουλευτική υποστήριξη για την υποβολή αιτήσεων, έχουν από χρόνια ενταχθεί οι εκδηλώσεις, οι τακτικές περιοδικές ενημερωτικές εκδόσεις σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή, καθώς και οι έκτακτες εκδόσεις Οδηγών και συμβουλευτικών εγχειριδίων για την ουσιαστική υποστήριξη των Ελλήνων επαγγελματιών.

Την Τετάρτη 11 Νοεμβρίου, δυο μέρες πριν την έναρξη του Φεστιβάλ, διοργανώσαμε μια Ημερίδα με θέμα τον Τομέα της Εκπαίδευσης του MEDIA. Την παρακολούθησαν πολλοί επαγγελματίες, επαγγελματικές ενώσεις, σπουδαστές και φοιτητές του οπτικοακουστικού τομέα, καθηγητές και θεσμικοί φορείς του οπτικοακουστικού τομέα στην Ελλάδα. Ομιλητές της Ημερίδας ήταν ο διευθυντής του προγράμματος MEDIA στον Εκτελεστικό Οργανισμό Εκπαίδευση – Οπτικοακουστικά – Πολιτισμός (EACEA), κ. Κωνσταντίνος Δασκαλάκης, και το στέλεχος

του Τομέα MEDIA Training στον Εκτελεστικό Οργανισμό Εκπαίδευση – Οπτικοακουστικά – Πολιτισμός (EACEA), κ. Όλγα Σισμανίδου. Συμμετείχαν επίσης εκπρόσωποι των φορέων που διοργανώνουν στην Ελλάδα εκπαιδευτικά προγράμματα με την υποστήριξη του MEDIA, οι οποίοι παρουσίασαν τα προγράμματά τους (μεταξύ αυτών και το Salonica Studio-Four Corners του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης), καθώς και άνθρωποι που έχουν συμμετάσχει σε διάφορα εκπαιδευτικά προγράμματα του MEDIA τόσο ως εκπαιδευόμενοι όσο και ως εισηγητές.

Στη Θεσσαλονίκη βρισκόμαστε στο περίπτερό μας, με όλες μας τις νέες εκδόσεις, έτοιμοι να ενημερώσουμε και να σταθούμε στο πλευρό κάθε ενδιαφερόμενου.

Το Media Desk Hellas έχει έντονη παρουσία και στο 5ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πόσο σημαντική

είναι αυτή η παρουσία για την προώθηση των δράσεών του και τι θα λέγατε για το πρόγραμμα της φετινής διοργάνωσης;

Το MEDIA DESK Hellas έχει κάθε φορά έντονη παρουσία στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Βεβαίως, είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι που το Πρόγραμμα MEDIA στηρίζει την 50ή διοργάνωση του Φεστιβάλ, και που για ακόμη μια φορά στηρίζει την Αγορά του και το φόρουμ συμπαραγωγών Crossroads. Για το MEDIA DESK Hellas, το Φεστιβάλ αποτελεί έναν βασικό πόλο για την προώθηση του Προγράμματος, τον οποίο αξιοποιούμε κάθε χρόνο. Όσο για το πρόγραμμα της φετινής διοργάνωσης, είναι πολύ ενδιαφέρον και πολύ ευρωπαϊκό!

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΜΟΡΩΝΗΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ

Οι εμμονές της εγχώριας κινηματογραφικής βιομηχανίας, η παγκόσμια οικονομική κρίση, οι προοπτικές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, ο λανθασμένος ρομαντισμός των ελλήνων κινηματογραφιστών και όσα πρέπει να αλλάξουν άμεσα στον ελληνικό οπτικοακουστικό χώρο, δια στόματος του Προέδρου του Ινστιτούτου Οπτικοακουστικών Μέσων (ΙΟΜ).

Πως αποτιμάτε την δράση του ΙΟΜ και ποιοι οι στόχοι του Ινστιτούτου για τα επόμενα χρόνια;

Πρέπει να ομολογήσω ότι το έργο μας δεν είναι εύκολο. Αντιμέτωποι με μια κοινότητα (την κινηματογραφική) καχύποπτη και με εμμονές και φορείς που αρνούνται να «διαβάζουν», πρέπει να πείσουμε την πρώτη για τις καλές προθέσεις μας και να τη βοηθήσουμε να απαλλαγεί από τις εμμονές της και να πείσουμε τους αρμόδιους φορείς ότι τα προβλήματα έχουν ξεπεραστεί σε άλλες χώρες και μπορεί να ξεπεραστούν και στην Ελλάδα.

Το Ινστιτούτο έχει ήδη έτοιμη μια συγκριτική παρουσίαση της κατάστασης της κινηματογραφίας στις ευρωπαϊκές χώρες και βρίσκεται στο στάδιο του σχεδιασμού μιας μελέτης ειδικά για την ελληνική κινηματογραφική βιομηχανία –γιατί, βέβαια, το κινηματογραφικό έργο είναι, βεβαίως, πρωτίστως ένα πολιτιστικό προϊόν, δεν παύει, όμως να είναι και βιομηχανικό.

Πως προσεγγίζει το ΙΟΜ σήμερα την αποστολή του, ενώ βρισκόμαστε στο μέσο της σημαντικότερης μεταπολεμικής οικονομικής κρίσης;

Το Ινστιτούτο δεν μπορεί να ενισχύσει άμεσα την εγχώρια κινηματογραφική παραγωγή. Δεν είναι αυτή η δουλειά του. Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου είναι επιφορτισμένο μ' αυτό το έργο. Η δική μας «οικονομική» συμβολή περιορίζεται στην ενίσχυση κάποιων ελληνικών φεστιβάλ. Αυτό που μπορεί να κάνει το Ι.Ο.Μ. είναι να υποστηρίξει ίσως κάποιες ελληνικές προτάσεις στο πλαίσιο του προγράμματος Media και να δώσει στους αρμόδιους φορείς τα στοιχεία εκείνα που θα τους βοηθήσουν να χαράξουν μια πολιτική για τον κινηματογράφο που θα είναι πιο αποτελεσματική.

Ποιες οι προοπτικές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σήμερα, μετά από μισό αιώνα ζωής;

Ο θεσμός των κινηματογραφικών Φεστιβάλ, στο πλαίσιο της προώθησης της ευρωπαϊκής και της κάθε εθνικής κινηματογραφίας, και γνωστός είναι και σημαντικός. Στις προσπάθειες που καταβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την ενίσχυση του κινηματογράφου (και της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής παραγωγής γενικότερα), η ενίσχυση των φεστιβάλ ως οχημάτων για την προώθηση της διανομής των ευρωπαϊκών έργων είναι θεσμοθετημένη. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης έχει ενισχυθεί με κονδύλια του προγράμματος Media. Πιστεύω ότι ένας από τους λόγους που εξακολουθούν να υπάρχουν ή να ξαναζωντανεύουν κινηματογραφικά φεστιβάλ στην Ευρώπη, είναι και η ενίσχυσή τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το εντός εισαγωγικών «κακό» για το μέλλον κάποιων από αυτά είναι ότι δεν έχουν προσωπικότητα ή «λειτουργούν» με βάση το μοντέλο των Κανών, για παράδειγμα, χωρίς να έχουν την ιστορία του και ονομαπύροντας δήθεν το ονομαπύριό του.

Προς ποια κατεύθυνση πρέπει να κινηθεί η ελληνική κινηματογραφική βιομηχανία ώστε να αξιοποιήσει τις νέες ψηφιακές δυνατότητες που προσφέρονται στον οπτικοακουστικό χώρο;

Καθώς τη συζητήσή μας αυτή θα έχουν την ευκαιρία να διαβάσουν άνθρωποι της βιομηχανίας, δεν υπάρχει λόγος να επεκταθώ. Γνωρίζουν πολύ καλά τι δυνατότητες τους έχει ανοίξει η χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας. Στην προπαραγωγική διαδικασία, η ψηφιακή τεχνολογία προσφέρει εργαλεία που δεν έχουν πλήρως χρησιμοποιηθεί, ενώ στη μεταπαραγωγική διαδικασία βρισκόμαστε μπροστά σε μια μεγάλη ανατροπή.

Κυρίως στη διανομή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ενισχύει με το πρόγραμμα Media την υιοθέτηση της ψηφιακής τεχνολογίας τόσο στην προπαραγωγική όσο και την μεταπαραγωγική φάσεις. Στην Ελλάδα, δυστυχώς, εξακολουθούμε να συζητάμε αν θα πρέπει να μείνουμε στο φιλμ ή να υιοθετήσουμε τις νέες μεθόδους παραγωγής. Υπάρχουν πολλοί που επικαλούνται λόγους ιδεολογίας –αν μου επιτρέπεται η έκφραση– και αντιστέκονται στη χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας. Πρόκειται για έναν ρομαντισμό που δεν συγχωρείται στη βιομηχανία. Δεν συγχωρείται ούτε καν για τα προϊόντα οπτικοακουστικής. Όσο πιο γρήγορα καταλάβουμε ότι πρέπει να ακολουθήσουμε τις διεθνείς τάσεις τόσο το καλύτερο. Ομολογώ ότι δεν είμαι ιδιαίτερα αισιόδοξος γιατί το νομικό πλαίσιο για την κινηματογραφία στη χώρα μας μοιάζει να έχει μείνει στα μοντέλα κινηματογραφίας των χωρών του πάλαι ποτέ υπαρκτού σοσιαλισμού. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν άξιοι εργάτες του κινηματογράφου στη χώρα μας. Σε όλους τους τομείς. Και άξιοι σκηνοθέτες υπάρχουν και καλοί διευθυντές φωτογραφίας και ηθοποιοί και συνθέτες και τεχνικοί. Είναι, όμως, παγιδευμένοι. Δεν θεωρώ ότι είναι το ευκολότερο πράγμα του κόσμου (δεδομένων των μεγεθών) να γίνουν

διεθνείς παραγωγές ή συμπαραγωγές με τη συμμετοχή Ελλήνων, είμαι, όμως, πεπεισμένος πως (όπως αποδεικνύεται και από τις ελάχιστες, λαμπρές τέτοιες περιπτώσεις) στην κατεύθυνση αυτή μπορεί να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που θα βοηθήσουν τον ελληνικό κινηματογράφο να ξεπεράσει το στάδιο της οικοτεχνίας.

ENDLESS FUN UNDER A WARM GREEK SUN

“It’s truly rare for someone to receive an award which has the same name as him!” said a clearly excited Alexandre Desplat before adding jokingly that he believes it’ll never happen to him again. “I’ve always been inspired by Greek music, because it’s essential to me. One can find Greek inspiration hidden behind many of my film scores. Obviously, the director is never aware of it!” he revealed in perfect Greek, since he had already written some things with his (Greek) mother’s assistance and he intended to “try to read them” as he said during a ceremony which was interrupted numerous times by the audience’s loud applause.

All studies and yes fun!

Today at 11.00 at the Tonia Marketaki theatre we have the beginning of Salonica Studio / Four Corners '09, a collaboration between the Festival and Thessaloniki’s ‘Aristoteleio’ University. Salonica Studio started in 2006 and has already become so successful that this year it sparked the creation of Four Corners, a similar European programme, inaugurated the previous March in Barcelona, and continued in Bournemouth and Sofia before concluding here in Thessaloniki. Eight universities and cinema schools with 33 students from all corners of the continent participate in this year’s programme, which has the honour to have the Festival’s director, Despina Mouzaki herself, as Director of Studies.

Film Awards on the Table

At the same time, a few steps away from there (at the John Cassavetes theatre), Sid Ganis will be present in a Round Table discussion with “Film Awards: Towards a sustainable system” as its subject. Ganis, a successful and hugely experienced American film executive and producer, was till recently the President of the Academy of Motion Pictures Arts and Sciences (AMPAS – the organisers of the Oscar ceremony) and often serves as a board member at film festivals around the USA. With working experience as an executive at Lucasfilm, Paramount Pictures and Columbia Pictures before establishing his own company, we could be forgiven to say that he is the most appropriate person to talk about the subject.

An unusual soundtrack

On a lighter note, 12 hours later at the same theatre, King Vidor’s eternal masterpiece *The Crowd* will be screened. It’s the story of a young couple who watch their dreams of greatness and achievement crushed under the weight of everyday life. If you still can’t see the fun out of a silent (it’s a 1928 production) and tragic drama, then you should know that the local band The Prefabricated Quartet will accompany the film with original music.

An equally unusual love story

Michael Moore’s Capitalism: A Love Story needs no music to accompany it, since it has its own soundtrack (Moore’s non-stop blabbing), but this makes it no less important. This time the tireless filmmaker and political commentator investigates the domination of large corporations on the lives of Americans, and consequently the rest of the world, twenty years after he did the same thing (albeit on a smaller scale) with *Roger & Me*. The film will be screened at 22.30 at the Frida Liappa theatre, as part of the Special Screenings programme.

And some unusual recent sightings

Street Cinema has been stealing the show these days, with its liveliness and spontaneity and it’s a reason to keep your eyes open when hanging around the city streets. Party Street Cinema’s *The lonely*

pillow, with three different screenings inspired by cinema and a series of pillows which had ideas by various creators imprinted on them, took place at Block 33, an imposing post-industrial building. At one point we were pretty sure that we saw *Mary Poppins* walking around, blurring the line between cinema and reality. Somewhere near the Warehouse C café stand two women and a man, all dressed in black. A third woman suddenly appears, sipping her drink alone before things going out of hand. The icing on the cake comes with the appearance of a trumpeter playing mournfully, before all of them moving towards the seafront. After throwing some ashes in the sea, they bid farewell to a beloved friend (Orestis, who didn’t live to attend this year’s Festival) while dancing. It’s *The Long Goodbye* by Art Minds.

cineKARTAf
 2009/10
 φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

WHY CINEMA NOW

50ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
50th THESSALONIKI INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
 13-22.11.2009
www.filmfestival.gr

	10ημέρου*	Ετήσια	GOLD**
Τιμή (κανονική)	€ 60,00	€ 80,00	€ 200,00
Τιμή (εκπαιδευτική)***	€ 40,00	€ 50,00	
Δωρεάν εισιτήρια ανά ημέρα για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου	3	6	9
Δωρεάν εισιτήρια ανά ημέρα για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ		6	9
Προέκδοση εισιτηρίων για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου	ίδια και επόμενη ημέρα (χωρίς προκράτηση)	ίδια και επόμενη ημέρα	όλες τις ημέρες
Προέκδοση εισιτηρίων για το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ			
Τηλεφωνική προκράτηση εισιτηρίων		ίδια και επόμενη ημέρα	όλες τις ημέρες
Έκπτωση στις εκδόσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης		25%	50%
Προβολές ταινιών στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ		ΕΚΠΤΩΣΗ (2€ στις Α' προβολές και 1€ στα επόμενες)	ΔΩΡΕΑΝ
Αποστολή εισιτηρίων στο σπίτι			●
Πρόσκληση για τις τελετές έναρξης και λήξης των Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Ντοκιμαντέρ			●
Δωρεάν τσάντα και κατάλογος Φεστιβάλ			●
Ταχυδρομική αποστολή του Πρώτου Πλάνου		●	●

* Η πώληση της 10ήμερης CineKartaf θα ξεκινήσει στις 20 Οκτωβρίου 2009. ** Εκδίδεται περιορισμένος αριθμός καρτών. *** Η εκπαιδευτική CineKartaf ισχύει για φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές, εκπαιδευτικούς, συνταξιούχους, πολύτεκνους, Α.με.Α., στρατιώτες και κατόχους κάρτας Πολιτισμού - είναι απαραίτητη η προσκόμιση αποδεικτικού εγγράφου.

Εγγραφείτε ηλεκτρονικά στη διεύθυνση www.filmfestival.gr/cinekartaf
Για περισσότερες πληροφορίες, επικοινωνήστε με το γραφείο CineKartaf στο τηλέφωνο 2310 378410

ALMECO
XTRAHOME

σε πρώτη προβολή

ΝΕΟΣ ΧΩΡΟΣ
 8ο κλμ. ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ
 Τ 2310 888088
 Μετά τον κόμβο του Carrefour
www.almeco.gr

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

Πειραματικά μουσικά σετ, συναντήσεις... κορυφής στην Αγορά, δράσεις στους δρόμους της πόλης, ρεπορτάζ από τον πολύχρωμο πλανήτη του street cinema... Ό,τι θέλετε να ξέρετε για την έβδομη μέρα του φεστιβάλ είναι εδώ...

Πάντρεμα κλασικού και νέου

Το έργο *The Crowd* του King Vidor, μια κλασική βωβή δημιουργία με διαχρονικό αντίκτυπο που παρουσιάζει τη δραματική αποκαθήλωση του αμερικάνικου ονείρου μέσα από τα μάτια ενός συνηθισμένου ανθρώπου σε μια μεγαλούπολη, συναντά τους Θεσσαλονικείς *The Prefabricated Quartet* και τη μουσική που έγραψαν ειδικά γι' αυτή την ταινία. Η προβολή διοργανώνεται στο πλαίσιο των Ειδικών Προβολών του προγράμματος *Ημέρες Ανεξαρτησίας*, συνεχίζοντας το καθιερωμένο πλέον event του τμήματος που συνδυάζει ιδανικά κλασικές δημιουργίες και πρωτότυπη μουσική.

18/11, Τζον Κασσαβέτης, 23.00

Feeling experimental?

Ένα ξεχωριστό μουσικό project στήνεται την έκκτη μέρα του Φεστιβάλ. Οι *Acte Vide* που πειραματίζονται επί σκηνής με τη βοήθεια ενός πιάνου, ενός laptop και με ό,τι βρουν μπροστά τους, οι *Still Gramophone* και ο «φευγάτος» *Gone* (x3) υπόσχονται να παρουσιάσουν ένα πολύ ενδιαφέρον πρόγραμμα με σπάνιο ηχόχρωμα.

18/11, spiritimou, 18.00

Salonica Studio

Ξεκινούν σήμερα οι εργασίες του *Salonica Studio*, που πραγματοποιείται σε συνεργασία με το Τμήμα Κινηματογράφου της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ και εντάσσεται στις αναπτυξιακές δραστηριότητες της Αγοράς του Φεστιβάλ. Σ' αυτό, σπουδαστές κινηματογραφικών σχολών από τη Μεσόγειο, τα Βαλκάνια και την Ευρώπη συμμετέχουν με πρόταση σεναρίου την οποία επεξεργάζονται σε μικρές ομάδες με ειδικούς του χώρου, παρακολουθούν σεμινάρια πάνω στη διεθνή χρηματοδότηση και τις πωλήσεις κ.ά. Παράλληλα, η επιτυχής λειτουργία του *Salonica Studio* οδήγησε στην επέκτασή του με το πρόγραμμα *Four Corners*, το οποίο έχει επιτύχει χρηματοδότηση και υποστήριξη από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα MEDIA. Το πρόγραμμα ξεκίνησε τον Μάρτιο του 2009 από τη Βαρκελώνη, συνεχίστηκε τον Ιούνιο στο Bournemouth και τον Σεπτέμβριο στη Σόφια, ενώ ολοκληρώνεται φέτος στο Φεστιβάλ. Το ελληνικό εργαστήριο θα φιλοξενήσει επίσημα ομάδες

φοιτητών από Ελλάδα, Ισπανία, Μεγάλη Βρετανία, Γερμανία, Εσθονία, Σλοβενία, Βουλγαρία και Ρουμανία.

18-23/11, Αποθήκη 13, Λιμάνι

Κουβεντιάζοντας

Ο παραγωγός *Pepe Salvia* από την Αργεντινή (*Το τελευταίο καλοκαίρι της Μπογιότα*), οι σκηνοθέτες *Ράντου Ζούντε* από τη Ρουμανία (*Το πιο ευτυχισμένο κορίτσι στον κόσμο*) και *Δημήτρης Καρακάσης* (*Παρουσία Β'*), η διευθύντρια προγράμματος της *San Francisco Film Society*, *Rachel Rosen* και η κριτικός κινηματογράφου *Ιωάννα Παπαγεωργίου* (περιοδικό *ΣΙΝΕΜΑ*), συζητούν στο σημερινό *Κουβεντιάζοντας*.

18/11, Αντλιοστάσιο, 16:00-17:00

On the streets

Άλλη μια μέρα οι δράσεις του *Street Cinema* είναι παντού: «x-ray» από την ομάδα *Beforelight* (Κτίριο Βηλαρά & Καθολικών, Λιμάνι), «*The Robbery*» από την ομάδα *Art minds* (10:00-12:00, μια διαδρομή στο κέντρο της πόλης), «*Το σπήλαιο του Πλάτωνα*» του *Νίκου Lavazzo* (12:00-21:00, Λιμάνι), «*Ποδηλατόγραφος*» από τους *Bike respect* (19:00-20:30, αφετηρία Λιμάνι), «*Tea ceremony*» από την *Ελένη Τσαουσάκη* (20:00, Ζώγια-Βενιζέλου), «*Project Οδύσσειες*» της ομάδας *A4M* (21:00, αφετηρία ΟΛΘ Πύλη 7), «*Singing stars*» από τους *Feel free to throw up* (24:00, Ολύμπιον, στοά Δημοσθένους, Αγίου Μηνά, 2ος όροφος).

Εξαιτίας της αδυναμίας της -για λόγους υγείας- να παραβρεθεί στην εκδήλωση "Από το 1 έως το 50" για την τιμητική της βράβευση, μαζί με άλλους εκλεκτούς Έλληνες δημιουργούς του κινηματογράφου, η διάσημη ελληνίδα ενδυματολόγος κα Ντένη Βαχλιώτη απέστειλλε στο 50ό Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης την ακόλουθη ευχαριστήρια επιστολή.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΚΣ ΝΤΕΝΗΣ ΒΑΧΛΙΩΤΗ ΠΡΟΣ ΤΟ 50ό ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Όλοι όσοι αγαπάμε τον κινηματογράφο, ξέρουμε ότι είναι το πιο συναρπαστικό μέσο επικοινωνίας και διαμόρφωσης του κοινού. Παράλληλα, είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο εξαγωγής πολιτισμού για μια χώρα. Η οποία οφείλει να δίνει το παρόν της στα διεθνή φεστιβάλ. Το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης που φέτος κλείνει 50 χρόνια συνεχούς και ανοδικής πορείας, διεθνές πια, υπήρξε για τον ελληνικό κινηματογράφο κάτι περισσότερο από έναν θεσμό. Ταυτίστηκε με αυτό, ζυμώθηκε μέσα σ' αυτό, θα λέγαμε ότι είναι η ίδια η ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου! Παρ' όλο που το ντόπιο ταμπεραμέντο δημιούργησε κατά καιρούς διάφορες αναστατώσεις. Έβγαλε στον κόσμο τα ελληνικά θέματα και μερικούς σπουδαίους σκηνοθέτες. Λυπάμαι πάρα πάρα πολύ που δεν μπορώ να παραβρεθώ, ειλικρινά λυπάμαι γιατί το θεωρώ μεγάλη μου τιμή που το Φεστιβάλ με βραβεύει. Ως προς αυτό, θέλω να προσθέσω κάτι ακόμα. Η «*Στέλλα*», η πρώτη μου ταινία ως ενδυματολόγου, αλλά και της *Μελίνας*, σηματοδότησε την πρώτη γνωριμία του διεθνούς κοινού με έναν κινηματογράφο μιας νέας τότε σκεπτόμενης Ελλάδας και ενός καινούργιου γυναικείου προτύπου. Χαίρομαι ιδιαίτερω λοιπόν, που αυτό το βραβείο είναι για την «*Στέλλα*».

Σας ευχαριστώ θερμά,
Ντένη Βαχλιώτη

ΒΙΒΛΙΟ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ**Θυμάμαι...**

Θυμάμαι κάτι ουρές, έξω από την Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, ξημερώματα σχεδόν, να περιμένουν για την αγορά ενός εισιτηρίου, όμοια με το «μαγικό χαρτάκι» ενός ποδοσφαιρικού ντέρμπι. Θυμάμαι τον Β' εξώστη στα όρια της παράκρουσης να αποθεώνει «νικητές» της συνείδησής του και να ρίχνει στα τάρταρα... της πλατείας τους «ηττημένους», ίδια με γηπεδική σύγκρουση οπαδών... Θυμάμαι Έλληνα σκηνοθέτη να κυνηγάει Έλληνα κριτικό κινηματογράφου, σα χουλιγκάνος έξω από ποδοσφαιρικό γήπεδο... Θυμάμαι τον Νίκο Παπατάκη και την αριστουργηματική «Φωτογραφία» του, μεγάλους χαμένους των επίσημων βραβείων να δικαιώνονται από το βραβείο της Πανελληνίας

Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου και να περιφέρεται θριαμβευτής στις πλάτες των οπαδών. Θυμάμαι όλα αυτά να χάνονται στην ομίχλη του χρόνου... Θυμάμαι την ομίχλη να ξανάρχεται στο λιμάνι, όπως και στην ομότιτλη ταινία του Κάρπεντερ, να κουβαλάει αδικαίωτους αγώνες και πρόσωπα, να ζητάει να ξαναρχίσει το ματς από εκεί που έχει σταματήσει...

Βασίλης Κεχαγιάς
Κριτικός κινηματογράφου –
Διευθυντής Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Street cinema**SFINA: σταματώντας το χρόνο με φόντο μια πόλη που κινείται**

Δυο εραστές που φιλιούνται. Μια εικόνα που ο κινηματογράφος έχει αναπαραστήσει πολλές φορές. Ο ομότιτλος πίνακας του Rene Magritte ήταν η έμπνευση της ομάδας SFINA. Κατά μήκος του πεζοδρόμου της Γούναρη οι περαστικοί βλέπουν τα ζευγάρια με καλυμμένα με λευκά μαντήλια πρόσωπα. Πάνω σε ένα παρτέρι. Σε μια μηχανή. Σε ένα παγκάκι. Σε ένα τραπέζι ενός καφέ. Σταματάνε. Παρατηρούν. Φωτογραφίζουν. Σχολιάζουν –οι περισσότεροι θετικά... Θα μπορούσε ο καθένας μας να είναι στη θέση τους. Ο έρωτας με φόντο μια πόλη που κινείται...

Στο Γενί Τζαμί ομάδες ανθρώπων με λευκά μαντήλια, λευκά καπέλα και σαϊτες. Τα κρατάνε και μετά τα πετάνε ψηλά. Μια συστοιχία από 100 ψηφιακές κάμερες αναπαράγει ψευδαισθητικά την κίνηση για τη απεικόνιση αληθινής τρισδιάστατης απεικόνισης. Ο χώρος και ο χρόνος ενώνονται σε μια στιγμή...
Γιάννης Σφήκας

Party Street Cinema: “The lonely pillow”

Στο Block 33, ένα μεταβιομηχανικό χώρο με το εμφανές μπετόν, τα τούβλα και το γυαλί να κυριαρχούν, οι ομάδες πόλης αναρωτήθηκαν ‘Why Cinema Now?’. Τρεις διαφορετικές προβολές εμπνευσμένες από τον κινηματογράφο και μια σειρά από μαξιλάρια, που αποτύπωναν την εικαστική σύλληψη διαφορετικών δημιουργών, συμπλήρωναν τη γιορτή του ζωντανού κινηματογράφου μέσα στην πόλη. Κάθε μέρα η Θεσσαλονίκη τυλίγεται στα καρέ διαφορετικών φιλμ που μετατρέπουν μια πόλη που κινείται στους ρυθμούς του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, σε φόντο για το απρόβλεπτο μιας κινηματογραφικής ταινίας. Κάπου εκεί ανάμεσα εμφανίστηκε και η Μαίρη Πόπινς για να μας θυμίσει ότι το σινεμά δεν αναπαριστά μονάχα, αλλά κυρίως πλάθει μια πραγματικότητα...

Γιάννης Σφήκας

Το Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων (ΙΟΜ) ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ

Παρακολουθεί, μελετά και ερευνά τις εξελίξεις στο χώρο των ΜΜΕ σε θεσμικό, κοινωνικό, πολιτικό και τεχνικό επίπεδο. Εκπροσωπεί την Ελλάδα σε κοινοτικά προγράμματα (MEDIA) και ευρωπαϊκούς θεσμούς (EUROPEAN AUDIOVISUAL OBSERVATORY) και συντονίζει την αξιοποίηση των προγραμμάτων ενίσχυσης της οπτικοακουστικής βιομηχανίας.

Υποστηρίζει την οπτικοακουστική κοινότητα της χώρας
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Μετάλλιο τιμής	4,289	4,286	4,288
	Το χωράφι του πατέρα	3,501	3,603	3,552
	Τα αγόρια απ' το Μπακάλ	3,710	3,672	3,691
	Θα 'ρθει η μέρα	4,587	4,400	4,494
	Αγνοούμενος	2,820		
	Ηλιόπολη	3,550	3,645	3,598
	Το τελευταίο καλοκαίρι της Μπογίτα	4,481		
	St. Nick			
	Προορισμός: Βορράς			
	Το αίμα κι η βροχή			
	Σταυροδρόμια της ζωής			
	Η μέρα που ο Θεός έφυγε ταξίδι			
	Δίχως αγάπη			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ '09	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Ο Διαχειριστής	3,708	4,040	3,874
	Άμα δε σε θέλει	4,389	4,336	4,363
	Μικρές εξεγέρσεις	4,058		
	Μοιραία σχέση			
	Καντίνα			
	Χορεύοντας στον πάγο			
	Η Διαθήκη του Ιερέα Ιωάννη Μελιέ			
	Μπιλόμπα			

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	Δουνομία, ταυτότητα	3,493	3,417	3,455
	Το λάθος κομποσκοίνι	3,690	3,919	3,805
	Μεταστάσεις	4,068	4,146	4,107
	Καθημερινοί άνθρωποι	2,934		
	Κίνο Caravan	3,610		
	Εδώ κι εκεί	4,404		
	Η εκδίκηση της Καταλίν Βάργκα	4,276		
	Το πιο ευτυχημένο κορίτσι στον κόσμο	3,270		
	Πρώτα απ' όλα η Φελίτσια	3,705		
	Άντρες στη γέφυρα			
	Το κορίτσι απ' τη Σλοβενία			
	Ταξίδια του μέλιτος			
	Ανατολικά Δυτικά Ανατολικά			
	Ανατολικές ιστορίες			

DIGITAL WAVE	ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
	One of Us?	3,989		
	Το κουτί	2,120		
	Παρουσία Β'			
	Ρυτίδες και όνειρα			
	Empirical Data			
	Το τελευταίο τραγούδι του Έλβις			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ FISHER απονέμεται σε μία Ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 50^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή Ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού Προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια», όπως επίσης και σε μία ταινία του προγράμματος «Digital Wave». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

50th Thessaloniki International Film Festival

TETARTH / WEDNESDAY 18-11-2009

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	TONIA MARKETAKI	FRIDA LIAPPA	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	MUSEUM
	11:00 Amantes Sunt Amantes Timothy Carey Ο Τσόντ και οι κωμίες απ' την Πασαδένα Tweet's Ladies of Pasadena 71' USA 1970 D.V. English 521	11:00 4 Corners / Salonica Studio 134' Φοιτητικές ταινίες του προγράμματος 4 Corners-Salonica Studio / Films made by students of 4 Corners-Salonica Studio 531	11:00 Cobra Verde 110' Werner Herzog Germany 1987 D.V. English 541	11:00 ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ / ROUND TABLE Sid Ganis , Παραγωγός / Producer Κινηματογραφικά βραβεία: Προτάσεις / Film Awards: Towards a sustainable system 551	11:00 Tango argentino 93' Goran Paskaljević Yugoslavia 1992 D.V. Serbian/English sub. 561	
13:00 Καρόλι από γουαλι Herz aus Glas 97' Werner Herzog Germany 1976 D.V. German/English sub. 512	13:00 In comparison and Beyond Δύο πρότζεκτ του Φρόντριντ Κλάιερ / Two Projects by Frederick Kiesler 10' Heinz Enigholz Austria-Germany 2006-2009 no dialogue 522	14:00 One of Us? 30' Μαργι Άγγιλος/Νικόλαοθου/ Μ. Αντ. Νικολαΐδης Greece 2008, D.V. Greek, English/English sub. 531	13:00 Werner Herzog 7 ταινίες μικρού μήκους 7 short films 93' (βλ. 13/11 σελ. ΤΟΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ) (σελ. 13/11 ΤΟΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ) 542	13:00 Η φυλή Tribu 95' Jim Libran Philippines 2007 D.V. Tagalog/English sub. 552	13:00 Καθημερινοί άνθρωποι Ordinary People 80' Vladimir Perišić Serbia-France-Switzerland 2009 D.V. Serbian/English sub. 562	12:00 Μελαγχολία Melancholia 441' Lav Diaz Philippines 2008 D.V. Tagalog/English sub. 572
15:45 Το αίνιγμα του Κάσπαρ Χάουζερ Jeder für sich und Gott gegen alle 109' Werner Herzog Germany 1974 D.V. German/English sub. 513	15:00 Παράδεισο Paraíso 91' Héctor Gálvez Peru 2009 D.V. Quechua/English sub. 523	15:30 Μοιραία σχέση Mirea schesi 126' Ερρίκος Ανδρέου / Επίμηκ Ανδρέου Greece 2009 D.V. Greek/English sub. 533	15:00 Βότσικ Woyzeck 81' Werner Herzog Germany 1979 D.V. German/English sub. 543	15:00 Gigante 90' Adrián Biniez Uruguay-Germany-Argentina The Netherlands 2009 D.V. Spanish/English sub. 553	15:30 Κίνο Caravan Caravana Cinematografica 100' Titus Muntean Romania-Germany 2009 D.V. Romanian/English sub. 563	
18:00 St. Nick 85' David Lowery USA 2009 D.V. English 514	17:15 Μία καινούργια ζωή Ye Haeng Ja 92' Ouisie Leconte France-South Korea 2009 D.V. Korean/English sub. 524	18:00 Μικρές εξεγέρσεις Mikres exegeris 104' Καραβίκος Κατσοπούλης/ Κυριάκος Κατσουράκης Greece 2009 D.V. Greek/English sub. 534	17:30 Τίποτα το προσωπικό Nothing Personal 85' Urszula Antoniak The Netherlands-Ireland 2009 D.V. English 544	17:00 Κάστρα Castro 85' Alejo Moguillansky Argentina 2009 D.V. Spanish/English sub. 554	18:00 Ο θρόνος του Αδερτ Legenda o Lapotu 26' Goran Paskaljević, Yugoslavia 1972 Επίγετες μέρες που γράφη εικόνες Zemaljski dani teka 85' Goran Paskaljević, Yugoslavia 1979 D.V. Serbian/English sub. 564	
20:00 Προορισμός: Βορράς Norteado 93' Rigoberto Perezcano Mexico-Spain 2009 D.V. Spanish/English sub. 515	19:30 ΣΙΝΕΜΑ ΕΙΝΑΙ ένα κορίτσι κι ένα όνειρο FILM IST. a girl & a gun 93' Gustav Deutsch Austria 2009 no dialogue, English Intertitles 525	20:30 Κινηγιάντας το Μωυσά Kynigostas to Moyssi 60' Αλέξανδρος Κωνσταντάρης / Alexandros Constantaras Greece-Kenya 2008 D.V. English, Swahili/English sub. 535	20:00 Το τελευταίο καλοκαίρι της Μπογίτα El último verano de la Boyita 93' Julia Solomonoff Argentina-Spain-France 2009 D.V. Spanish/English sub. 545	19:00 Αλέξανδρος ο τελευταίος Alexander the Last 72' Joe Swanberg USA 2009 D.V. English 555	20:30 Όνειρο χερμαγνέπιας νύχτας San zimske noci 95' Goran Paskaljević Serbia & Montenegro 2004 D.V. Serbian/English sub. 565	
22:00 Καντίνα Kantina 85' Σταύρος Κωνσταντίνος / Stavros Kaplanidis Greece 2008 D.V. Greek/English sub. 516	22:00 Λιβάνος Lebanon 92' Samuel Maoz Israel-France-Germany 2009 D.V. Arabic, Hebrew, English/English sub. 526	22:00 Αγκυρά, η οργή του Θεού Aguirre, der Zorn Gottes 93' Werner Herzog Germany 1972 D.V. German/English sub. 536	22:30 Καπιταλισμός: Ιστορία ενός έρωτα Capitalism: A Love Story 127' Michael Moore USA 2009 D.V. English 546	23:00 Ο άνθρωπος που μεζόν The Crowd 103' King Vidor, USA 1928 no dialogue, English Intertitles Live Music: The Prebenedict Quartet 556	23:00 Το πιο ευτυχισμένο κορίτσι στον κόσμο Cea mai fericită fată din lume 99' Radu Jude Romania-The Netherlands 2009 D.V. Romanian/English sub. 566	
24:00 Thirst Bak-jwi 133' Park Chan-wook South Korea 2009 D.V. Korean/English sub. 517	00:30 Μυστικό χρονικό: αγορά θηλακίων ζώων (Maruhi) shikijō mesu ichiba 83' Noboru Tanaka Japan 1974 D.V. Japanese/English sub. 527					

Official Int'l Program

International Competition **IC**

Special Screenings **SpSc**

Out of Competition **OC**

Greek Special Screenings

Feature Films **FF**

DigitalWave 04 **DW**

DigitalWave 04-Sp. Screenings **SDW**

Student Films **Stud**

Mini Docs **MDoc**

Experimental Forum

Kino Clubs **KCL**

Experimental Ex-Yugoslavia **EXY**

Amantes Sunt Amantes **ASA**

In Comparison & Beyond **InCo**

Kinomino **KM**

Independence Days

ID-09 **ID**

Young Americans **YAm**

Someone to Watch **StW**

Special Screenings **SpSc**

Pinku Eiga **Pink**

Philippines Rising **PhRi**

Children's Screening **Child**

Balkan Survey

Main Selection **Bal**

Special Screenings **SpSc**

Goran Paskaljević **Pask**

Focus

Post-Romance **Foc**

Tribute

Werner Herzog **Her**

Jeremy Thomas **JTh**

ΔΥΟ ΕΛΙΕΣ

Συνοδεύει μια ποικιλία εκλεκτών τυριών για δύο
και κουβέντα μέχρι το πρωί.

KYP-GIANNH

Γιαννακοχώρι
59200, Νάουσα
T: 23320 51100 W: www.kiryianni.gr

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα ΒΣ Καρούλιας ΑΒΕΕΠ T: 210 8141801

Απολαύστε υπεύθυνα

www.fischerbeer.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

Fischer

SAVOIR VIVRE.
SAVOIR BOIRE. SAVOIR... *Voir*

ORIGINE STRASBOURG
Biere Blonde Speciale d' Alsace

Απολαύστε υπεύθυνα